

Under Egen - Marts 2017

Redaktionen

.... Den første dag i marts.

Kære alle

Som tiden flyver, og igen er der tid til et under Egen.

Marts er den først forårmåned jf. kalenderen, men endnu er der ikke tegne på forår i sol, måne og stjerne.....

..... og dog – Vintergækkerne og erantis stor som budbringer om et snarligt forår, og anemonerne står på spring til at springe ud i fuld flor.

Som Kaj Munk skriver i Digtet "Den lille Anemone":

For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve
en evighed af håb.

Hermed bringes Håbet videre til jer – kære medlemmer – om et snarligt forår.

P.S: Vi mødes til Generalprøve d. 13. marts – husk at i har 2 fribilletter til forestillingerne.

Næste Deadline er 12. marts – alle indlæg er kærkommende.

Vigtige informationer

PR har lavet en stor indsats for at give omtale. 4. marts er vores medlemmer at finde i City Vest og Bilka.

Parasitterne – Generalprøve 13. marts kl 19.30 – Premiere 16. marts.

Forestillingsrækken og billetbestilling, se <http://www.stavtrupscenen.dk/services-view/parasitterne/>

Børneteater mangler ta ud leder - Kom frisk 😊

Kontakt Frank på tlf 41524828 eller multomania@gmail.com

Valentins Variete har afsluttet 5 af de 6 forestillinger som bevilliget gennem samrådet. 11. marts spilles forestilling på Lokalcenter Abildgaarden. Herefter er der solgt en forestilling d. 22 maj. Muligvis forestilling i Den gamle by i Pinsen.

Nyt ansigt på teatret – Søren A har fundet vejen til teatret, og ses i rollen som Doktor Kirch i Parasitterne.

Repertoireplanlægning blev afholdt 24. januar, og forestillingerne er planlagt således:

Efterår 2017 Et julestykke Henning skriver og instruerer

Forår 2018 Musik-kabaret Bjarne

Efterår 2018 Holberg, Molière?? Søren

Forår 2019 "Torsdagsproblem" Marianne Skov.

Husholdnings- og arrangementsudvalget – Vi mødes d. 4. marts og gør klar til forestillinger.

Jubiiii – stort tillykke til Martin som blev far til Karl d. 29. januar

Fjernlager – Vi har taget det nye lager i brug og mange genstande fra Et slot i Sverige bliver opbevaret dér. Vi påtænker den helt store tømning af loftet til sommer. Hvis du har genstande der bliver opmagasineret på loftet fordi de har været med i en forestilling og ikke kommet hjem igen, bedes du overveje hvorvidt disse skal hjem eller have fast plads i teatrets gemmer. Der er også den risiko for at de bliver sendt videre på Genbrugsen.....

Medlemsliste – HUSK at melde adresseændringer.

Tillykke til Marianne Skou – som vandt konkurrencen i sidste nr. vi kvitterer med en æske kattetunger

En opfordring – Enjoy life.

Carl Erik Martin Soya

Født i København den 30.10. 1896.

Carl Erik Martins Soyas far var kunstmaler og professor ved kunstakademiet og hans mor var Ingeborg Regine F. Hammer. Soya voksede op i "kunstnerhjemmet"

Gothersgade 143 og det var en barndom i det bedre

borgerskabs beskyttende cirkler. Opvæksten i årene

omkring århundredeskiftet falder sammen med

højdepunktet for og de sidste faser af den såkaldte

"Klunketid", hvor man forsøger at dække over en skjult virkelighed ved at opretholde en facade overfor

omverdenen. Klunketidens stil var det vulgære og

overpyntede, stuk og frynser. Det var ikke kun et udtryk for stil og mode, men også et forsøg på, at skjule en virkelighed, man ikke ønskede at se i øjnene. Det gjaldt især på det moralske område, hvor man ikke ville

vide af drifter og instinkter. Det prægede den unge Carl Emil, og det kom til at spille en væsentlig rolle i alt hvad han skrev. Det forklarer også, hvorfor provokationen, afsløringen og udstillingen af hykleri og

dobbeltmoral kom til at spille så stor en rolle gennem hele forfatterskabet.

Han mistede tidligt begge sine forældre. Faderen døde, da han var 15 år og moderen da han var 19. Han

arvede en del penge og fik derfor muligheden for at kaste sig over skrivelierne. I 1920 tog han

navneforandring og kaldte sig herefter kun Soya.

Soya var livet igennem en uhyre produktiv skribent og forfatter, som bevægede sig rundt i mange genrer.

Han skrev erindringer, digte, noveller, romaner og journalistik. Han skrev også børnebøger, librettoer,

aforismer og pjecer. Med sit forlag havde han en aftale om, at de i alt fald skulle udsende tre bøger af ham

om året. Mange kender sikkert hans erindringsroman "Min farmors hus" fra 1943. (Huset lå på hjørnet af

Gothersgade og Farimagsgade)

Det var dog som dramatiker, at Soya oprindeligt vakte opsigt. Hans første skuespil er "Parasitterne" (1926,

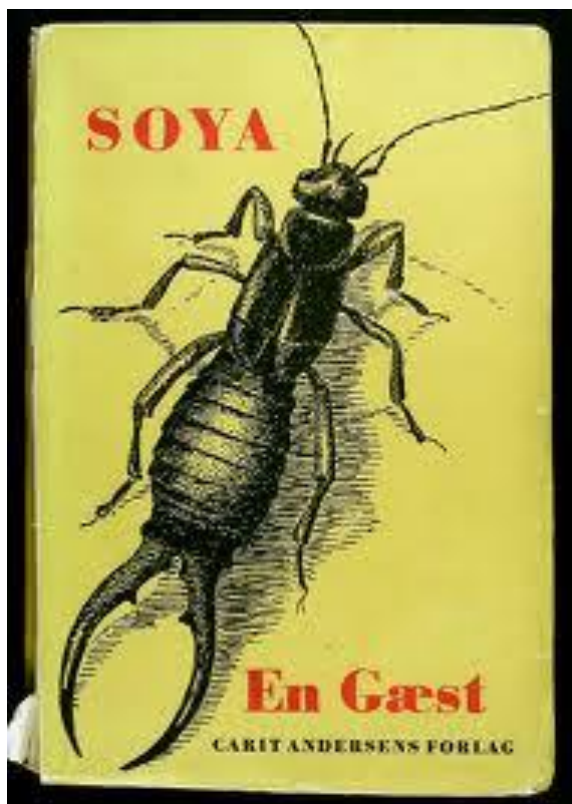
udgivet 1929) og det blev aldrig rigtig overgået. Det Kongelige Teater turde ikke opføre stykket, da de

mente, det var for kynisk, **men du, kære læser, kan opleve det på Stavtrupscenen i marts.**

I replikbehandlingen og udleveringen af excentriciteter ser man tydeligt den arv fra Gustav Wied, som Soya hellere end gerne vedkendte sig.

Senere fulgte en lind strøm af korte og længere stykker, der varierer fra storpolitisk satire over fantasikomedier til eksistentielle kammerspil, moralske stykker og problemrealisme. Til sidstnævnte hører **"Efter"** (1947) om opgøret med besættelsestidens værnemagere.

Næst efter opgøret med pænheden og den hykleriske seksualmoral, er det nok romanen **"En gæst"** (1941) der vakte størst opsigt og har bevaret en plads i litteraturhistorien. Det er en allegorisk fortælling. Den foruroligende gæst er en tilsyneladende harmløs ørentvist, der får plads i sønnens terrarium hjemme hos familien Jensen, men efterhånden vokser ørentvisten til uanede proportioner og tager ganske magten fra familien, som den terroriserer og udnytter. Soya bedyrede, at der ikke var nogen morale, men besættelsesmagtens censorer mente, at romanen var en åbenlys satire over den tyske besættelse af Danmark. Romanen blev beslaglagt og Soya måtte afsone en fængselsdom på 60 dage. Han var allerede i 1941 kommet på finansloven, men efter udgivelsen af **"Gæsten"** blev hans forfatterunderstøttelse inddraget. På grund af Soyas modstand mod nazismen i øvrigt, blev han fra den 3.9. – 9.10. 1944. i 1945 flygtede han til Sverige

I illegalt flyveblad fra marts 1942 kan man om Soyas fængselsstraf og stregning af finansloven bl.a. læse.:

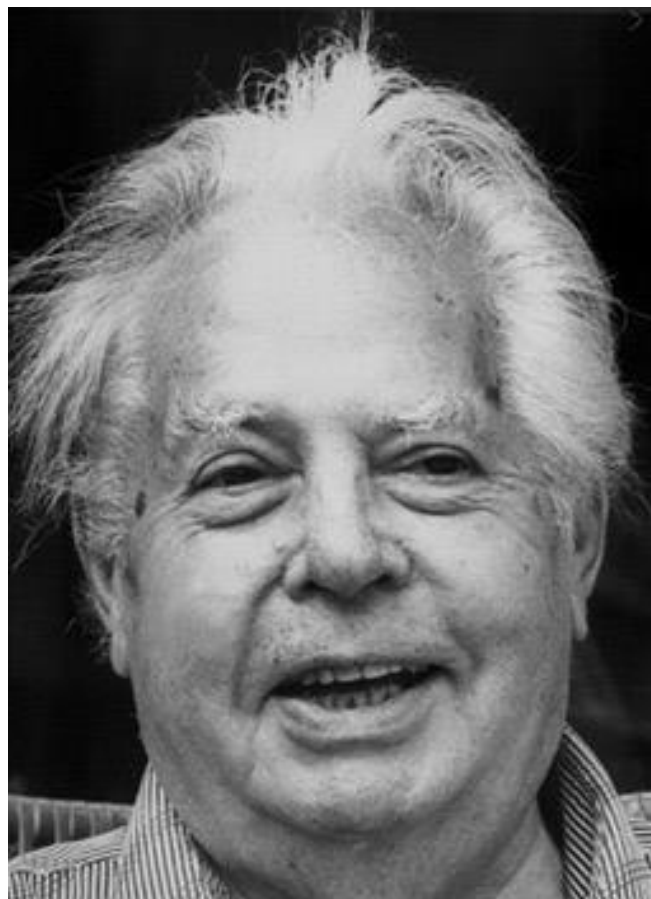
.....

Det er muligt at ministre og regeringsmænd vil forsøge at undskylde deres skændige handling med, at de var nødt til det, fordi det var et ønske fra Hitler Tyskland og Fritz Clausen, men i stedet for ydmygt at bøje sig og dermed stille Danmark i rang med, hvad man populært kalder en "Negerstat," havde det været regeringens pligt, at bede tyskerne erindre deres eget højtydelige løfte om at holde sig fra vore egne forhold.

Underskrevet Danmarks kommunistiske parti

Soyas flid og store produktion er nok en af årsagerne til, at så forholdsvist lidt er blevet stående." Hvis du synes, det er noget skidt, skal du bar sige til, så lader vi være med at udgive det," sagde Soya til sin forlægger Jarl Borgen. "-men det nænnede jeg aldrig, skønt der måske nok havde været grund ti at vende

tommelfingeren ned et par gange" fortæller Borgen i sine erindringer "Forlæggersnak", men den vigtigste årsag til, at forfatterskabet ikke læses i nær sammen omfang, som i dets egen tid, skal nok findes i samfundsændringer. Soyas usentimentale skildring af barndommen i "Farmors hus" gjorde, at ham blev læst i hele norden og hans åbenhjertighed på det seksuelle område i romanen "**Syten**" medførte, at han blev opfattet som provokerende af sin samtid. I dag giver kritikken af den hykleriske seksualmoral ikke anledning til mange løftede øjenbryn. I sine bedste værker er Soya dog fortsat så levende som nogen sinde.

Per Warming|Jens Rosendal

Tekst & Musik: Per Warming, Jens Rosendal

Du kom med alt hvad der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

Jeg stormed' ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge
og du blev var og lys og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe

Og blomster åbned' sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde.
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

Vorherren selv bød ind til fest
og kyssed* hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stor besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheder er og bli'r
Og hvad end hele verden si'r
Så har den vore hjerter

Hvad gemmerne gemmer.....

